

El muntatge de l'exposició respon a una clara voluntat divulgativa.

Un dibuix de Joan de Palau

surat de les tonalitats mitjanes que li donen una nota discreta, intimista i sensible». Una definició aplicable, sense massa alteracions, a la seva pintura: poc amic de l'«espectacularitat», el seu treball es caracteritza per la discreció, l'intimitat i, sobretot, la sensibilitat; justament per això Banyoles deuria ser un marc idoni per al cultiu del seu art.

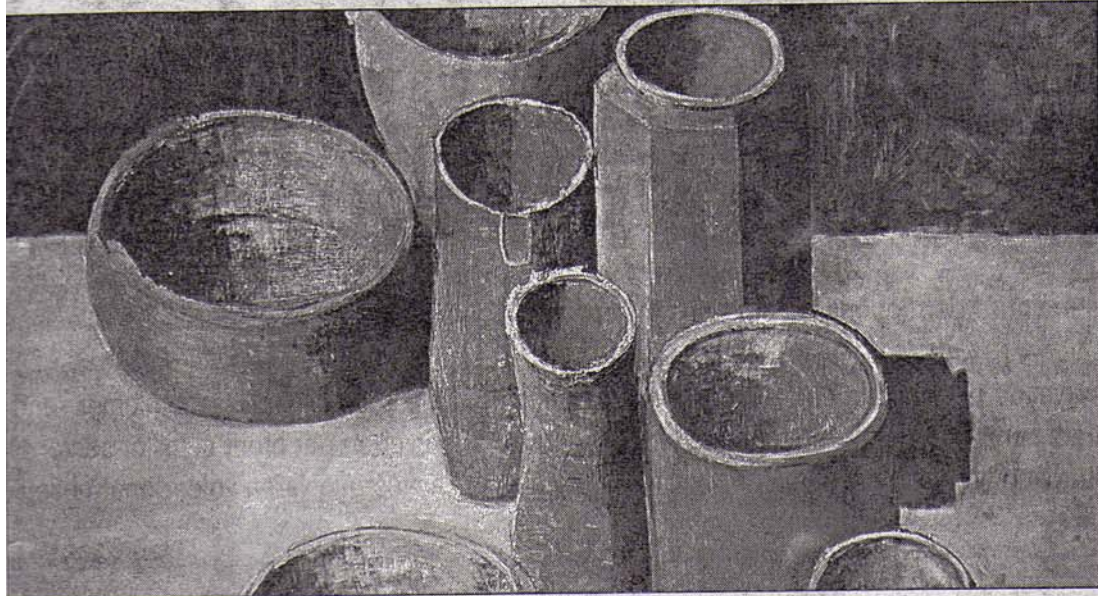
L'exposició, que es podrà visitar fins al proper 28 de gener, recull treballs que, segons Jaume Fàbrega, es poden agrupar en tres períodes cronològics: la dècada dels 50 i 60, caracteritzada per una certa preferència pel dibuix, l'aquarel·la,

el guaix i la cera; la dècada dels 70, amb una clara irrupció de l'oli i un aclariment de la seva paleta; i els anys 80 i 90, un període de continuïtat caracteritzat per la maduresa creativa definitiva.

Sense menystenir cap «període», l'exposició del Museu d'Art mostra, sobretot, un gran dibuixant, lliure amb la tècnica del guaix i extraordinàriament creatiu en els seus projectes en tres dimensions. La resta de pintures, especialment les del darrer període, ens mostren un artista acomodats al gust imperant però amb restes, encara, de la personalitat original.

EUDALD CAMPS

en format d'ampolla

Composició verda. Oll sobre tela, 162 x 97 cm.

i prioritzen, per sobre de tot, la seva corporeïtat; a partir d'aquí, les ampolles deixen de ser ampolles i passen a ser una manifestació de la verticalitat; els gots

i bols amuntegats, amb el seu particular ocre, t'expliquen una íntima relació amb la terra; la diversitat de recipients, de colors, d'intensitat de llums, de textures,

de suports... tot plegat parla amb un subtil llenguatge d'arrel plàstica on Rosanna Casano sembla trobar-se especialment còmoda.

EUDALD CAMPS

tros de pa i molta por. A partir d'aquí, l'artista, servint-se sempre de tecnologies noves, articula un discurs que té com a eix vertebrador el món hospitalari. El treball de Ramos es caracteritza per defugir les imatges grandiloqüents i espectaculars i opta per la descripció d'una realitat associada amb la part més vulnerable i dolorosa de l'ésser humà. L'exposició, comisariada per Carme Ortiz i produïda amb el Museu Comarcal de la Garrotxa, es podrà visitar fins al proper 3 de febrer.

Toni Cumella porta les seves fotografies a la Sala Expocambra

Avui divendres, a les vuit del vespre, l'artista Toni Cumella presenta una exposició de fotografies a la Sala Expocambra de Girona. Amb el títol de *Silencis*, Cumella —Granollers, 1951— agrupa una sèrie d'instants caracteritzats per l'intent de captar espais en desús, aprofitant la sobrietat que li dona el blanc i el negre per recrear uns universos marcats pel pas del temps. Aquesta és la primera vegada que l'artista, malgrat el seu extens currículum, presenta els seus treballs a Girona. L'exposició es podrà visitar fins al proper 20 de gener.

El Pub Nummulit acull una exposició que dura una sola nit

Dimecres passat, el Pub Nummulit de Girona va acollir una curiosa exposició col·lectiva que només va durar unes hores; concretament, la franja horària d'obertura habitual del local. L'exposició, titulada *La culpa va ser de la guspira*, està protagonitzada per un col·lectiu d'artistes joves —David Ruano, Narcís Coderch, **Lluïsa Xarnach** o Irene Pascual, entre altres— obert a noves incorporacions en funció del lloc on es pugui repetir l'experiència; en aquest sentit, un dels objectius és que la mostra itinerària fomentant el contacte sempre directe. e.c.s.